

ת"פ 40138/09/19 - מדינת ישראל נגד יעל נתן, רז נתן

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע
ת"פ 40138-09-19 מדינת ישראל נ' נתן ואח'

בפני כבוד הסגן נשיא צבי פרנקל
בעניין: מדינת ישראל על ידי ב"כ עו"ד רינת איילון

המאשימה

נגד

1. יעל נתן
2. רז נתן על ידי ב"כ עו"ד שרון גלילי

הנאשמים

גזר דין

1. היום הרשעתי את הנאשמים על פי הודאתם בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום המתוקן לפיו העסיקו בביתם בעבודות ניקיון, עובדת זרה בעל אזרחות סינית מבלי שהממונה או עובד משרד הפנים מטעמו התירו את העסקתה בכתב אצל הנאשמים. כמו כן הנאשמים העסיקו את העובדת מבלי שהסדירו עבורה ביטוח רפואי. הנאשם העסיק את העובדת במשך שנה ותשעה חודשים, הנאשמת העסיקה את העובדת במשך שנתיים.

2. הרשעתי את הנאשמים בביצוע שלוש עבירות:

העסקה שלא כדין - עבירה על סעיף 2(א)(1) לחוק עובדים זרים.

העסקה ללא היתר - עבירה לפי סעיפים 2(א)(2) + 1 יג לחוק עובדים זרים.

העסקה ללא ביטוח רפואי - עבירה לפי סעיף 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים.

3. ב"כ המאשימה ביקשה לגזור על כל אחד מהנאשמים קנס בשיעור של 35,000 ₪ בגין העסקה שלא כדין וקנס בסך של 15,000 ₪ בגין העסקה ללא ביטוח רפואי על כל אחד מהנאשמים וכן להורות לנאשמים לחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעו. ב"כ המאשימה טענה שיש להסתפק בענישה זו לאור עברם הנקי של הנאשמים והודאתם בהזדמנות הראשונה.

4. ב"כ הנאשמים ביקש להקל בעונשם של הנאשמים לאור מצבם האישי, הם מצויים בהליכי גירוש עם צווי הרחקה ותלונות הדדיות ומצבם הכלכלי הקשה. ב"כ הנאשמים הפנה לעדותה של העובדת שהעידה בעדות מוקדמת שסיפרה על היחס הטוב לו זכתה וביקש להסתפק בענישה המינימאלית ולפרוס את עמוד 1

הקנס ל-24 תשלומים לפחות.

5. יש לגזור את העונש בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. על פי התיקון מתחם הענישה ייקבע על פי עיקרון ההלימות, כלומר יש לקבוע עונש כולל בגין העבירה שביצע הנאשם, תוך התייחסות לערך החברתי שנפגע מביצועה, ומידת הפגיעה שנגרמה ולמדיניות הענישה ולקחת בחשבון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

6. בית הדין הארצי התייחס לחומרת העבירה בה הורשעו הנאשמים וקבע בעפ"א 47/08 יאיר שערים 2000 בע"מ נגד מדינת ישראל בסעיף 19 לפסק הדין מיום 26.10.09: "בית דין זה כבר הביע את דעתו באשר לחומרת העבירה של העסקת עובד זר בניגוד לדין. בפס"ד נפתלי קבע הנשיא אדלר באשר לחומרת עבירה של העסקת עובד זר ללא היתר כדין, כי "מדובר בעבירה חמורה, במיוחד כאשר העסקת עובדים זרים ללא היתר הופכת להיות בעיה חברתית ומוסרית. העסקת עובדים זרים, ללא היתר וללא הפיקוח של החוק ומשרד העבודה והרווחה המבטיח להם תנאי עבודה הוגנים, פוגעת גם בתנאי עבודתם של עובדים מקומיים רבים הצריכים להתחרות בשוק העבודה עם "עבודה זולה". אנו מצווים מכוח עקרונות הדמוקרטיה של מדינת ישראל ומורשת ישראל להעניק יחס הוגן לזר. לפיכך, אין להטיל קנס סמלי או נמוך על המעסיק פועלים זרים ללא היתר מבלי שקיימים נימוקים מיוחדים..." [ע"פ 1001/01 מדינת ישראל - ניסים נפתלי (לא פורסם, 17.6.02)].

כלומר מדובר בעבירה הפוגעת במדיניות הכלכלית של מדינת ישראל, בשוק העבודה המקומי ובעובדים ישראליים. מדובר בעבירה שנובעת ממניעים כלכליים ולפיכך יש לפסוק עונש מרתיע.

7. בפסקי הדין שניתנו במקרים דומים אישר בית הדין הארצי את גזרי הדין שגזרו בתי הדין האזוריים כאשר גובה הקנס שנגזר בגין העסקת עובד בודד עמד על פחות מ- 20,000 ₪, ראו למשל ע"פ 11534-11-14 משה אדרי נגד מדינת ישראל (מיום 28.6.17). בית הדין הארצי אישר את גזר הדין של בית הדין האזורי שגזר קנס בשיעור של 25,000 ₪ בגין העסקת שני עובדים זרים ללא היתר. בהע"ז 42391-12-16 מדינת ישראל נגד פוגל (מיום 12.6.17), גזר בית הדין לעבודה קנס בשיעור של 19,000 ₪ על כל אחד מהנאשמים בגין העסקה שלא כדין וקנס בשיעור של 10,000 ₪ על כל אחד מהנאשמים בגין העסקה ללא ביטוח רפואי. באותו מקרה דובר על בני זוג שהעסיקו עובדת ללא היתר. העסקה ממושכת במשך כחמש שנים לסירוגין אשר לפחות חמישה חודשים מתוך התקופה דובר בהעסקה יום יומית לרבות לינה. בענייננו מדובר בתקופה קצרה יותר וללא לינה ולא על בסיס יום יומי.

מתחם הענישה בגין העסקה שלא כדין בנסיבות תיק זה הוא בין 15,000 ל-40,000 ₪.

מתחם הענישה בגין העסקה ללא ביטוח רפואי בנסיבות תיק זה הוא בין 6,000 ל-20,000 ₪.

8. בנסיבות אלה מצאתי לגזור על כל אחד מהנאשמים קנס בשיעור של 22,000 ₪ בגין העסקה שלא כדין וקנס בסך של 9,000 ₪ בגין העסקה ללא ביטוח רפואי. מדובר ברף הנמוך של מתחם הענישה. לנאשמים אין עבר פלילי, הם הודו בהזדמנות הראשונה. שמעתי בעדות המוקדמת את העובדת שסיפרה על היחס הטוב שקיבלה מהנאשמים וכן השתכנעתי מדברי הסניגור על המצב האישי הקשה של שני הנאשמים לאור הליך הגירושין המתנהל ביניהם ובכלל זה מצבם הכלכלי הקשה. עם זאת אין להתעלם מהעובדה שמדובר בהעסקה ממושכת של הנאשם משך שנה ותשעה חודשים ושל הנאשמת במשך שנתיים.

9. כאמור על כל אחד מהנאשמים לשלם קנס בשיעור של 22,000 ₪. בגין העבירה של העסקה שלא כדין, עבירה על הוראות סעיף 2 (א)(1) ו-(2) לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991 ובגין עבירה בהתאם לסעיף 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991 קנס בשיעור של 9,000 ₪, סך הכל אני גוזר על כל נאשם קנס בשיעור של 31,000 ₪.

לבקשת הנאשמים הקנס ישולם ב - 31 תשלומים שווים ורצופים של 1,000 ₪ כל תשלום (לכל נאשם). התשלום הראשון ישולם עד יום 1.2.20 ובכל 1 בחודש שלאחר מכן. אם אחד התשלומים לא ישולם במועד תעמוד יתרת הקנס שלא שולמה לפירעון מיד.

כמו כן יחתמו הנאשמים על התחייבות בסך של 116,800 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעו וזאת למשך שלוש שנים מהיום כאמור בסעיף 72 לחוק העונשין - תשל"ז - 1977, שאם לא כן יחויבו בקנס של 30,000 ₪. הנאשמים יחתמו על ההתחייבות עד ליום 1.2.20.

10. הנאשמים מופנים למזכירות בית הדין לקבלת שוברי תשלום וכן לשם חתימה על התחייבות.

11. זכות ערעור כדין.

12. המזכירות תשלח את גזר הדין גם באמצעות הפקסימיליה.

ניתן היום, כ"ה כסלו תש"פ, 23 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.